

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 562

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 29 iulie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 287 din 22 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 105 alin. (5) teza a treia din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	2-4
Decizia nr. 308 din 5 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	4-6
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
6. — Ordonanță pentru modificarea și completarea art. 10 din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe	7-8
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
242. — Decizie pentru încetarea aplicabilității Deciziei prim-ministrului nr. 75/2014 privind exercitarea atribuțiilor președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor	8
243. — Decizie pentru eliberarea domnului Vasile Cepoi din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru	9
244. — Decizie pentru numirea domnului Vasile Cepoi în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
858. — Ordin al ministrului economiei pentru aprobarea schemei de ajutor <i>de minimis</i> „Sprijin acordat pentru implementarea Programului de creștere a competitivității produselor industriale”	10-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 287**

din 22 mai 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 105 alin. (5) teza a treia din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 105 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Paunovic Dragisa în Dosarul nr. 1.147/54/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 664D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că își mențin valabilitatea *mutatis mutandis* deciziile Curții Constituționale pronunțate cu privire la texte similare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 care consacră caracterul definitiv al hotărârilor judecătorești pronunțate în materia regimului străinilor. Precizează, de asemenea, că, în realitate, criticile de neconstituționalitate formulate vizează fondul litigiului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.147/54/2012, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 105 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Paunovic Dragisa într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva sentinței prin care a fost respinsă acțiunea introdusă în scopul anulării deciziei prin care s-a dispus luarea măsurii interzicerii intrării sale în România.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia precizează că, în lipsa unei căi de atac a hotărârii, instanțele de judecată absolutizează prezumția de legalitate a actelor administrative emise de autoritatea care dispune măsura interzicerii intrării în România, respectiv de Oficiul Român pentru Imigrări sau de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră. Totodată, menționează și argumentele de fapt ce au motivat recursul în cadrul căruia a ridicat excepția de neconstituționalitate. Invocă, totodată, și considerentele Deciziei nr. 500 din 15 mai 2012 a Curții Constituționale.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind conforme dispozițiilor constituționale menționate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că, astfel cum s-a statuat cu valoare de principiu în jurisprudența Curții Constituționale, accesul la justiție nu presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului. Precizează că faptul că hotărârea la care se referă art. 105 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 este irevocabilă nu conduce la absolutizarea prezumției de legalitate a actelor administrative emise de Oficiul Român pentru Imigrări, partea interesată având posibilitatea să le conteste în fața instanței judecătorești, fiind astfel pe deplin respectate prevederile constituționale invocate, inclusiv dreptul la apărare. În plus, procedura de soluționare a cererilor în justiție formulate de străini în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 este o procedură specială și accelerată, iar caracterul definitiv și irevocabil al hotărârilor pronunțate în soluționarea contestațiilor formulate împotriva măsurii de interzicere a intrării în România este justificat de celeritatea cu care trebuie soluționate cererile în materia străinilor.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 105 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare. Analizând conținutul motivării scrise a excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia critică doar constituționalitatea tezei a treia din art. 105 alin. (5), aceasta urmând să formeze obiectul controlului de constituționalitate. Textul art. 105 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 are următoarea redactare: „(5) *Interzicerea intrării în România poate fi contestată de către străin în termen de 10 zile de la comunicare la curtea de apel în*

a cărei rază de competență se află formațiunea care a dispus această măsură. Contestația nu suspendă executarea măsurilor de îndepărtare. Hotărârea instanței este irevocabilă."

12. În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 21 alin. (1)—(3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare, art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și art. 129 care statuează că, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. În dezvoltarea dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, face referire, în temeiul art. 20 din Constituție, și la prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia critică prevederile art. 105 alin. (5) teza a treia din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 care reglementează caracterul irevocabil al hotărârii pronunțate de instanța competentă să soluționeze plângerea introdusă de străinul împotriva căruia s-a dispus luarea măsurii interzicerii intrării în România.

14. În ceea ce privește pretinsa nesocotire a dreptului de acces liber la justiție, statuat de art. 21 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că o asemenea critică nu poate fi reținută, întrucât, din însăși ipoteza textului, care are în vedere contestarea în justiție a actului autorității administrative, rezultă că prevederile de lege supuse controlului nu încalcă dreptul constituțional invocat, străinul aflându-se în fața unei instanțe de judecată, care va examina legalitatea și temeinicia luării măsurii interzicerii intrării respectivului străin în România. Așadar, invocarea prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală este lipsită de fundament, de vreme ce autorul excepției a beneficiat de posibilitatea, valorificată în mod concret, de a se adresa unei instanțe naționale, în speță curtea de apel.

15. Totodată, așa cum a statuat Curtea Constituțională cu valoare de principiu (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, inclusiv în ce privește căile de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2).

16. În ceea ce privește invocarea, în cauza de față, a prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în contextul problematicii intrării străinilor pe teritoriul unui stat, Curtea observă că din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, rezultă că deciziile referitoare la intrarea, șederea și îndepărtarea străinilor de pe teritoriul unui stat nu vizează determinarea unor drepturi sau obligații civile ale acestora și nici nu implică acuzații de natură penală, astfel că textul convențional menționat nu este aplicabil în materia arătată. În acest sens este, de exemplu, Hotărârea din 5 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Maaouia împotriva Franței*, paragraful 40, dar și Decizia Curții Constituționale nr. 342 din 16 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 755 din 28 octombrie 2003.

17. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în jurisprudența sa, de exemplu Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37—38, că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut, existând posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept. De asemenea, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*,

paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, Curtea de la Strasbourg a arătat că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului.

18. În considerarea aceluiași aspect, Curtea observă că instanța europeană a constatat că și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un recurs efectiv, presupune doar existența posibilității efective de a supune judecării unei autorități naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție (Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Kudła împotriva Poloniei*, paragrafele 156—157) și, în consecință, nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac. În același sens sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, sau nr. 786 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007.

19. Ca atare, Curtea reține că dispozițiile art. 105 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 oferă străinului împotriva căruia s-a luat măsura interzicerii intrării în România dreptul de a contesta decizia administrativă în fața unei instanțe de judecată, respectiv a curții de apel, organ care întrunește, prin ipoteză, exigențele de independență și imparțialitate cerute de prevederile europene mai sus citate. În același timp, străinul poate utiliza în fața acestuia, prin intermediul unui avocat, toate mijloacele de apărare pe care le consideră necesare. Prin urmare, textul de lege criticat nu limitează dreptul la apărare sau garanțiile ce caracterizează dreptul la un proces echitabil.

20. De altfel, Curtea observă, de asemenea, faptul că nici legislația Uniunii Europene nu impune existența unui anumit număr de căi de atac, singura cerință fiind cea precizată mai sus, a existenței unei căi de atac efective împotriva deciziei. Rămâne, astfel, la latitudinea statelor stabilirea regulilor procedurale corespunzătoare. În acest sens, este de reținut că, potrivit art. 13 alin. (3) din Regulamentul (EC) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L105/1, „*Persoanele care au făcut obiectul unei decizii de refuz al intrării au dreptul la o cale de atac împotriva deciziei. Calea de atac se desfășoară în conformitate cu legislația internă. Resortisantului țării terțe i se pun la dispoziție informații scrise cu privire la punctele de contact în măsură să îi comunice informații legate de reprezentanții competenți să acționeze în numele resortisantului respectiv, în conformitate cu legislația internă*”.

21. Tot astfel, Curtea observă că prevederile art. 13 alin. (1) din Directiva 2008/115/CE din 16 decembrie 2008 a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 348/98, prevăd că resortisantului unei țări terțe (străinului) față de care s-a emis o decizie de returnare însoțită de o interdicție de intrare ar trebui să i se acorde posibilitatea unei căi de atac efective împotriva acestora „*în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau în fața unui organ competent alcătuit din membri imparțiali și care beneficiază de garanții de independență*”.

22. Or, dispozițiile art. 105 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 oferă străinului împotriva căruia s-a luat măsura interzicerii intrării în România dreptul de a contesta decizia administrativă în fața unei instanțe de judecată, respectiv a curții de apel. Este vorba, așadar, despre un organ care întrunește pe deplin exigențele de independență și imparțialitate cerute de prevederile europene mai sus citate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Paunovic Dragisa în Dosarul nr. 1.147/54/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 105 alin. (5) teza a treia din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 mai 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 308

din 5 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „Samfisc” Satu Mare, în reprezentarea membrului de sindicat Ecaterina Ana Maghiar, în Dosarul nr. 4.651/83/2013 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 881D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 882D/2013 și nr. 883D/2013, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „Samfisc” Satu Mare, în reprezentarea membrilor de sindicat Maria Magdolna Guiaș, și, respectiv, Lucia Lung, în dosarele nr. 4.652/83/2013 și, respectiv, nr. 4.654/83/2013 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele Curții, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate. Curtea, în

temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 882D/2013 și nr. 883D/2013 la Dosarul nr. 881D/2013, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că își mențin valabilitatea Decizia Curții Constituționale nr. 260 din 6 mai 2014 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 11 decembrie 2013, pronunțate în dosarele nr. 4.651/83/2013, nr. 4.652/83/2013 și nr. 4.654/83/2013, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „Samfisc” Satu Mare, în reprezentarea membrilor de sindicat Ecaterina Ana Maghiar, Maria Magdolna Guiaș și, respectiv, Lucia Lung, în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor decizii de concediere.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, încălcarea principiului egalității cetățenilor în drepturi, deoarece art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 exclude salariații din instituțiile și autoritățile publice de la beneficiile aplicabile celorlalte categorii de angajați, cuprinse la art. 68—73 din aceeași lege, referitoare la anumite măsuri de protecție socială luate cu prilejul concedierilor colective. Aceste măsuri vizează, în principiu, obligații ale angajatorului de a-i informa pe salariați cu privire la măsura concedierii colective și de a purta discuții sau negocieri cu aceștia sau prin intermediul sindicatului cu rolul de a găsi soluții de natură să evite sau să atenueze consecințele negative ale concedierii colective (cum ar fi sprijinul

pentru recalificare sau reconversie profesională și compensațiile ce urmează a fi acordate). Normele de lege criticate vin în contradicție, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, și cu prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece înlătură dreptul persoanelor astfel concediate la măsuri de protecție socială, iar prin faptul că restricțiile/restrângerile criticate nu sunt justificate sub aspectul necesității lor într-o societate democratică și nici nu sunt proporționale, dispozițiile art. 74 alin. (5) din lege încalcă și prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 53 din Legea fundamentală.

9. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 nu aduc atingere exigențelor impuse de art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (2) și art. 53 din Constituție, astfel cum a constatat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011.

12. Se arată, în acest sens, că diferența de tratament a salariaților din instituțiile și autoritățile publice în raport cu ceilalți salariați, în sensul că acestora nu le sunt aplicabile dispozițiile cuprinse în Codul muncii cu privire la concedierea colectivă și garanțiile unei asemenea măsuri, se justifică prin aceea că cele două categorii de salariați nu se află în situații identice sau comparabile. Astfel, cei angajați în raporturi de muncă în mediul bugetar sunt legați, în mod esențial, din punctul de vedere al sursei din care sunt alimentate salariile/indemnizațiile sau soldele — denumite cheltuieli de personal —, de bugetul public național, de încasările și de cheltuielile de la buget, dezechilibrarea acestora putând avea consecințe în ceea ce privește diminuarea cheltuielilor din acest buget. În schimb, în mediul privat raporturile de muncă sunt guvernate întotdeauna de contractul individual de muncă încheiat între angajat și un angajator. Ca atare, măsurile de concediere colectivă a personalului bugetar se pot lua doar în baza unor reglementări primare speciale, care vor cuprinde măsuri corespunzătoare, de natură să nu discrimineze această categorie de salariați față de salariații din mediul privat.

13. Cu privire la posibila încălcare a art. 41 alin. (2) din Constituție, se arată că reglementarea măsurilor de protecție socială este de competența exclusivă a legiuitorului; în plus, nicio dispoziție constituțională nu consacră dreptul persoanelor concediate la plăți compensatorii.

14. În final, se mai susține că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 53 din Constituție, întrucât textul legal examinat nu pune în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, al căror conținut este următorul:

— Art. 74 alin. (5): „*Prevederile art. 68—73 nu se aplică salariaților din instituțiile publice și autoritățile publice.*”

18. Dispozițiile art. 68—73, la care fac trimitere normele legale criticate, fac parte din capitolul V „*Încetarea contractului individual de muncă*”, secțiunea 5 „*Concedierea colectivă. Informarea, consultarea salariaților și procedura concedierilor colective*” și se referă la garanții ale salariaților aflați în situația concedierii colective.

19. Dispozițiile constituționale apreciate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (5) potrivit cărora „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, invocând art. 20 din Constituție, referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, autorii excepției consideră că sunt încălcate și prevederile art. 2 și art. 7 din Declarația Universală privind Drepturile Omului și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte referitoare la principiul egalității și interzicerea discriminării.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat, în jurisprudența sa, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

21. Sesizată pe calea controlului de constituționalitate *a priori* asupra unor dispoziții din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și a legii în ansamblul său, Curtea Constituțională a analizat conformitatea prevederilor legale criticate cu exigențele principiului egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. Prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată „*crează, într-adevăr, un tratament juridic diferit pentru salariații din instituțiile publice și autoritățile publice în raport cu ceilalți salariați, în sensul în care acestora nu le sunt aplicabile dispozițiile codului referitoare la concedierea colectivă și garanțiile care însoțesc o asemenea măsură*”. Analizând însă dacă cele două categorii de salariați se află în situații identice ori comparabile prin prisma normei legale avute în vedere, Curtea a constatat că angajații din sectorul public nu se află în aceeași situație cu cei din sfera privată pentru a se pretinde egalitatea în drepturi între aceștia. S-a arătat, în acest sens, făcându-se referire și la jurisprudența anterioară a Curții în materie (Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011), că elementul ce diferențiază în mod obiectiv cele două categorii de salariați constă în sursa de alimentare a cheltuielilor de personal, care, în cazul angajaților publici, se identifică cu bugetul național, astfel că este nevoie de o atentă administrare a acestora pentru a nu crea dezechilibre la nivelul bugetului public național. Cele reținute mai sus nu au semnificația faptului că nu se vor putea lua măsuri de concediere colectivă la nivelul instituțiilor și autorităților publice și nici că eventualele măsuri de concediere colectivă pot fi dispuse de către angajatorul public numai în virtutea propriei voințe și a propriului act de decizie. Din contră, măsurile de concediere colectivă în privința personalului din instituțiile și autoritățile publice al cărui raport de muncă izvorăște în temeiul unui contract individual de muncă se vor putea face doar în baza unor reglementări primare speciale,

care vor cuprinde măsuri de acompaniere corespunzătoare, de natură să nu discrimineze această categorie de salariați față de salariații din mediul privat.

22. Curtea constată că cele reținute prin decizia amintită, cu privire la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi și a principiului nediscriminării, își păstrează valabilitatea și în această cauză.

23. În plus, în legătură cu justificarea tratamentului diferit de care cele două categorii de angajați beneficiază, este de menționat că, în cazul angajatului din sectorul public, angajatorul este o instituție sau o autoritate publică, deci nu o întreprindere sau unitate economică. O astfel de instituție sau autoritate publică este organizată și funcționează în baza unui act normativ, iar schema numărului necesar de posturi pentru buna sa funcționare este prevăzută printr-un ordin al ministrului de resort sau într-un act normativ cu forță juridică superioară. Măsurile de concediere colectivă sunt dispuse prin acte juridice de aceeași natură, fiind o consecință a reorganizării administrative conform unui plan de guvernare ce urmărește anumite obiective. Așa fiind, decizia de concediere nu ține de aprecierea directă și personală a angajatorului, așa cum se întâmplă în mediul de afaceri privat, ci aparține legiuitorului/executivului, în calitatea sa de exponent al puterii legislative sau executive, după caz.

24. Referitor la critica vizând restrângerea neconstituțională a exercițiului dreptului salariaților la măsuri de protecție socială, Curtea reține că art. 41 alin. (2) din Constituție precizează că acest drept privește „*securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională*”, fără a face referire expresă la dreptul de informare și consultare prealabilă concedierii colective. Este adevărat că enumerarea măsurilor de protecție socială nu este exhaustivă, legiuitorul constituant utilizând expresia „*precum și alte situații specifice, stabilite prin lege*”, ceea ce înseamnă că revine competenței exclusive a legiuitorului stabilirea lor, precum și a condițiilor în care se acordă aceste măsuri de protecție, în funcție de împrejurările concrete și obiectivele vizate, putând institui, așa cum s-a arătat mai sus, tratamente juridice diferite pentru persoane aflate în situații obiectiv diferite. Sub acest aspect, Curtea remarcă voința clară a legiuitorului de a nu

exclde total salariații din sectorul bugetar de la aplicarea prevederilor dreptului comun în materie — dreptul muncii. Astfel, art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 prevede că doar dispozițiile art. 68—73 nu se aplică salariaților din instituțiile publice și autoritățile publice, rezultând, *per a contrario*, că celelalte norme juridice ale legii îi vizează și pe aceștia. Pe de altă parte, în situația unor categorii speciale de salariați ai instituțiilor sau autorităților publice — cum ar fi funcționarii publici, al căror statut este reglementat de Legea nr. 188/1999 — legiuitorul a prevăzut, prin lege specială, statutul acestora, incluzând deci drepturi și obligații relative la desfășurarea raporturilor de serviciu specifice.

25. În privința invocării art. 1 alin. (5), a art. 20 și a art. 53 din Constituție, Curtea constată că aceste norme nu au incidență în planul prezentei excepții de neconstituționalitate, deoarece în cauză nu se poate reține încălcarea vreunei dispoziții infraconstituționale, a exercițiului vreunui drept sau al unei libertăți fundamentale și nici a vreunei reglementări internaționale privind drepturile fundamentale ale omului mai favorabile.

26. De altfel, Curtea observă că Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii — actul normativ prin care a fost introdusă reglementarea criticată — face referire, în expunerea de motive ce o însoțește, la Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 225 din 12 august 1998, care reglementează măsuri de protecție sporită a lucrătorilor în cazul concedierilor colective. Art. 1 alin. (2) lit. b) din aceasta precizează: „*Prezenta directivă nu se aplică în cazul: (...) (b) lucrătorilor din administrația publică sau din instituțiile de drept public (sau, în statele membre în care acest concept nu este cunoscut, de organisme echivalente)*.” Prin urmare, Curtea constată că textul legal criticat transpune în planul legislației interne o normă de drept unional, ca efect al obligației generale a statelor membre de armonizare a cadrului normativ național cu cel al Uniunii Europene. Desigur, această prevedere nu exclude adoptarea de către legiuitorul național a unor măsuri speciale care să vizeze în mod distinct categoria salariaților din sectorul public, aspect la care s-a făcut anterior referire.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „Samfisc” Satu Mare, în reprezentarea membrilor de sindicat Ecaterina Ana Maghiar, Maria Magdolna Guiăș și, respectiv, Lucia Lung, în dosarele nr. 4.651/83/2013, nr. 4.652/83/2013 și nr. 4.654/83/2013 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 5 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea art. 10 din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. 1.3, II.2 și II.3 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Articolul 10 din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 21 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La alineatul (2), partea introductivă și literele a) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Vânzarea locuințelor prevăzute la alin. (1) se face cu respectarea următoarelor condiții obligatorii:

a) prețul locuinței se poate achita integral, la data încheierii contractului de vânzare, din surse proprii ale beneficiarului și/sau din credite contractate de beneficiar de la instituții financiare autorizate, inclusiv cu garanția statului, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data înscrierii dreptului de proprietate în cartea funciară, sau în rate lunare cu un avans de minimum 15% din valoarea de vânzare;

d) valoarea de vânzare a locuinței se calculează de către autoritățile administrației publice locale sau de către operatorii economici în a căror administrare se află imobilele respective, precum și de către autoritățile administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății, sau de către unele unități aflate în subordinea ori sub coordonarea acestor autorități, potrivit legii, și reprezintă valoarea de înlocuire pe metru pătrat, multiplicată cu suprafața construită efectiv, inclusiv cotele indivize, diminuată cu amortizarea calculată de la data punerii în funcțiune a locuinței până la data vânzării acesteia. Valoarea de înlocuire este valoarea medie ponderată pe metru pătrat, calculată pe baza valorii contractelor de antrepriză încheiate, în condițiile legii, în cursul anului anterior de către A.N.L. cu antreprenorii, care se majorează cu un coeficient rezultat din raportul dintre valoarea medie ponderată pe metru pătrat a locuințelor puse în funcțiune în anul anterior și valoarea medie ponderată pe metru pătrat contractată la momentul începerii lucrărilor acestor locuințe. În cazul în care, în cursul anului anterior, A.N.L. nu a încheiat cel puțin două contracte de antrepriză cu antreprenorii, pentru stabilirea valorii de înlocuire se utilizează ca an de calcul ultimul an în care s-au încheiat cel puțin două contracte de antrepriză. Valoarea de înlocuire pe metru pătrat astfel calculată se stabilește anual prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, ce urmează a fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pentru acoperirea cheltuielilor de evidență și vânzare, unitățile prin care se efectuează vânzarea, potrivit legii, beneficiază de un comision de până la 1% din valoarea de vânzare calculată a locuinței, comision care se include,

împreună cu valoarea de vânzare a locuinței, în prețul final de vânzare al acesteia;”.

2. După alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (2¹)—(2⁵), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru achiziționarea locuințelor cu plata în rate, prevăzute la alin. (2) lit. a), ratele lunare cuprind o dobândă care acoperă dobânda de referință a Băncii Naționale a României la care se adaugă două puncte procentuale, această dobândă fiind aplicabilă la valoarea rămasă de achitat.

(2²) Contractul de vânzare cu plata în rate lunare, prevăzute la alin. (2) lit. a), prevede următoarele:

a) transferul de proprietate asupra locuinței se produce după achitarea integrală a valorii de vânzare, cu îndeplinirea formalităților de publicitate cerute de lege;

b) până la achitarea valorii de vânzare, locuințele rămân în administrarea autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale în care acestea sunt amplasate, iar cele destinate în mod exclusiv închirierii tinerilor specialiști din învățământ sau sănătate în administrarea autorităților administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății ori în administrarea unor unități aflate în subordinea sau sub coordonarea acestor autorități, până la data transferului de proprietate și schimbarea rolului fiscal pe numele acestora;

c) cumpărătorul se obligă să achite ratele lunare la scadență. Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor de plată, datorează majorări de întârziere. În cazul neachitării a trei rate consecutive, contractul de vânzare-cumpărare se consideră reziliat de drept, fără nicio altă formalitate, titularul contractului fiind considerat de drept în întârziere și având obligația de a preda locuința la data notificată;

d) posibilitatea achitării în avans, în totalitate sau parțial, a ratelor rămase, inclusiv dobânda, până la data achitării integrale;

e) în cazul rezilierii contractului în temeiul lit. c), titularul contractului este decăzut din dreptul de a solicita restituirea sumelor achitate, acestea constituindu-se în venituri la A.N.L. și urmând regimul prevăzut la alin. (3).

(2³) Modul de constituire și de plată a avansului, a ratelor lunare, inclusiv a ratei dobânzii, și a majorărilor de întârziere se stabilește în normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2⁴) Odată cu dreptul de proprietate asupra locuinței se dobândește și dreptul de proprietate asupra cotelor-părți de construcții și instalații, precum și asupra dotărilor care, prin natura lor, nu se pot folosi decât în comun, conform prevederilor legale în vigoare.

(²⁵) Odată cu dobândirea dreptului de proprietate asupra locuinței, titularul contractului dobândește și dreptul de folosință asupra cotei-părți de teren aferente acesteia, pe durata existenței clădirii, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

Art. II. — În termen de 7 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se vor actualiza Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
p. Ministrul finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
Ministrul sănătății,
Nicolae Băncioiu
Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie
Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,
Mihnea Cosmin Costoiu

București, 23 iulie 2014.

Nr. 6.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru încetarea aplicabilității Deciziei prim-ministrului nr. 75/2014 privind exercitarea atribuțiilor președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează aplicabilitatea Deciziei prim-ministrului nr. 75/2014 privind exercitarea atribuțiilor președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 3 martie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 29 iulie 2014.

Nr. 242.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru eliberarea domnului Vasile Cepoi din funcția de
consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Vasile Cepoi se eliberează din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 29 iulie 2014.

Nr. 243.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru numirea domnului Vasile Cepoi în funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei
Naționale de Acreditare a Spitalelor**

Având în vedere dispozițiile art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.148/2008 privind componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, republicată,

în temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Vasile Cepoi se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 29 iulie 2014.

Nr. 244.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI

ORDIN

pentru aprobarea schemei de ajutor *de minimis* „Sprijin acordat pentru implementarea Programului de creștere a competitivității produselor industriale”

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din Hotărârea Guvernului 1.510/2008 privind aprobarea Mecanismului de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale, în temeiul art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă schema de ajutor *de minimis* „Sprijin acordat pentru implementarea Programului de creștere a competitivității produselor industriale”, prevăzută în anexa care

face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
Constantin Niță

București, 30 iunie 2014.
Nr. 858.

ANEXĂ

SCHEMA DE AJUTOR DE MINIMIS

„Sprijin acordat pentru implementarea Programului de creștere a competitivității produselor industriale”

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta procedură instituie o schemă transparentă de ajutor *de minimis*, denumită „Sprijin acordat pentru implementarea Programului de creștere a competitivității produselor industriale”, cu finanțare de la bugetul de stat.

Art. 2. — (1) Acordarea ajutoarelor *de minimis* în cadrul acestei scheme de ajutor *de minimis* se va face numai cu respectarea criteriilor privind ajutorul *de minimis* prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*.

(2) Prezenta schemă de ajutor *de minimis* este exceptată de la obligația de notificare către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

Art. 3. — Schema de ajutor *de minimis* se aplică pe întreg teritoriul României, în toate cele 8 regiuni de dezvoltare.

CAPITOLUL II

Obiectivul și scopul schemei de ajutor *de minimis*

Art. 4. — Obiectivul prezentei scheme de ajutor *de minimis* constă în sprijinirea dezvoltării durabile a întreprinderilor cu activitatea principală industrie prelucrătoare, conform secțiunii C pozițiile 1.310—3.320, sau/și recuperarea materialelor, conform secțiunii D pozițiile 3.831—3.832 inclusiv din Clasificarea activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN, în vederea realizării obiectivului general al Programului de creștere a competitivității

produselor industriale, și anume creșterea competitivității produselor realizate de întreprinderile din România, în conformitate cu principiile dezvoltării durabile și reducerea decalajelor comparativ cu media Uniunii Europene.

Art. 5. — Prezenta schemă de ajutor *de minimis* are ca scop creșterea competitivității produselor industriale prin sprijinul acordat întreprinderilor, de la bugetul de stat, pentru:

a) implementarea și certificarea sistemelor de management al calității și/sau a sistemelor de management al mediului și/sau schema de management de mediu și audit — EMAS;

b) implementarea și certificarea sistemelor de management al sănătății și siguranței ocupaționale, a sistemelor de management pentru responsabilitate socială și de igienă alimentară și/sau a sistemelor de management al securității informației;

c) dotarea și/sau modernizarea laboratoarelor de testare și etalonare existente, precum și acreditarea acestora, după caz;

d) certificarea voluntară a produselor și/sau obținerea etichetei ecologice pentru produse;

e) asimilarea de tehnologii și produse noi care se realizează de operatorii economici pentru valorificarea rezultatelor cercetărilor obținute în cadrul programelor de cercetare-dezvoltare finanțate din fonduri publice și aplicarea invențiilor autorilor români protejate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci;

f) efectuarea de analize de evaluare comparativă pentru activități din industria prelucrătoare în vederea realizării planurilor de restructurare-dezvoltare-viabilizare, a căror implementare va fi monitorizată;

g) organizarea și amenajarea în incinta operatorilor economici, în spațiile existente, de expoziții și/sau standuri de prezentare a produselor industriale;

h) înregistrarea și protejarea pe piața externă a mărcilor, desenelor și modelelor industriale românești.

CAPITOLUL III

Baza legală

Art. 6. — Prezenta schemă de ajutor *de minimis* este elaborată în conformitate cu:

a) Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2002 privind aprobarea Sistemului de susținere și promovare a exportului cu finanțare de la bugetul de stat, republicată;

c) Hotărârea Guvernului nr. 1.510/2008 privind aprobarea Mecanismului de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale.

CAPITOLUL IV

Domeniul de aplicare

Art. 7. — Prezenta schemă de ajutor *de minimis* se adresează întreprinderilor, inclusiv societăților cooperative, care activează în sectoarele industriei prelucrătoare și al recuperării materialelor, așa cum s-a precizat la art. 4, precum și entităților din infrastructura pentru evaluarea conformității produselor industriale, asociațiilor profesionale și patronatelor de ramură, beneficiare de fonduri bugetare în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.510/2008.

Art. 8. — Prezenta schemă de ajutor *de minimis* nu se aplică:

a) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

b) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate.

CAPITOLUL V

Definiții

Art. 9. — În sensul prezentei scheme de ajutor *de minimis* următorii termeni se definesc astfel:

a) *administrator al schemei de ajutor de minimis* — Ministerul Economiei, prin Direcția politici industriale și competitivitate, pentru gestionarea fondurilor destinate Programului de creștere a competitivității produselor industriale;

b) *cheltuieli eligibile* — cheltuielile aferente realizării activităților prevăzute la art. 5.

c) *furnizor de ajutor de minimis* — Ministerul Economiei, prin Direcția buget, financiar contabilitate;

d) *întreprindere* — orice entitate care desfășoară o activitate economică, indiferent de statutul juridic și de modul de finanțare al acesteia;

e) *întreprinderi mici și mijlocii (IMM)* — sunt acele întreprinderi care au mai puțin de 250 de angajați și care au fie o cifră de afaceri anuală netă care nu depășește echivalentul în lei a 50 milioane euro, fie dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane euro. Încadrarea în categoria IMM se va face în funcție de cele 3 tipuri de întreprinderi: autonome, legate și partenere, astfel cum sunt acestea definite în Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, care a preluat prevederile Recomandării 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii;

f) *rata de referință* — este cea comunicată de Banca Națională a României pentru ziua în care a avut loc ședința Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, denumită în continuare *Comisie*, în care a fost acceptat proiectul;

g) *Ghid* — *ghidul solicitantului* — este documentul în care sunt prezentate toate informațiile necesare accesării Programului de creștere a competitivității produselor industriale;

h) *societate cooperativă*¹⁾ — o asociație autonomă de persoane fizice și/sau juridice, după caz, constituită pe baza consimțământului liber exprimat de acestea, în scopul promovării intereselor economice, sociale și culturale ale membrilor cooperatori, fiind deținută în comun și controlată democratic de către membrii săi, în conformitate cu principiile cooperatiste;

i) *întreprinderi în dificultate* — întreprinderile definite conform Comunicării Comisiei — Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate;

j) *întreprindere unică* — include toate întreprinderile, între care există cel puțin una dintre relațiile următoare:

(j1) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor unei alte întreprinderi;

(j2) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi;

(j3) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia;

(j4) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor întreprinderii respective.

Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la lit. j) pct. (j1)—(j4) sunt considerate întreprinderi unice.

CAPITOLUL VI

Condiții de eligibilitate pentru solicitanți

Art. 10. — (1) Pentru a beneficia de ajutorul *de minimis* întreprinderile trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie persoane juridice cu sediul în România, înregistrate la registrul comerțului ca societăți comerciale sau ca societăți cooperative care își desfășoară activitatea în România;

b) să realizeze profit din activitatea de exploatare, conform ultimei situații financiare anuale transmise și înregistrate la administrația teritorială a Ministerului Finanțelor Publice;

c) să nu se afle în stare de insolvență, să nu aibă afacerile administrate de un judecător-sindic, să nu le fi fost impusă nicio restricție asupra activității comerciale, să nu fie subiectul unor aranjamente între creditori sau să se afle într-o altă situație similară cu cele menționate anterior, reglementate prin lege;

d) să nu înregistreze datorii restante la bugetul de stat, respectiv bugetele locale, atestate prin certificate fiscale; fac excepție operatorii economici care beneficiază de înlesniri la plata obligațiilor restante la bugetul de stat, acordate prin convenții și/sau ordine conform prevederilor legale, și respectă termenele de plată, atestate prin certificate fiscale;

e) reprezentantul legal să nu fi fost supus unei condamnări în ultimii 3 ani de către nicio instanță de judecată, din motive profesionale sau etic profesionale;

¹⁾ Conform prevederilor Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată.

f) să nu se afle în dificultate conform Comunicării Comisiei — Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate;

g) întreprinderea unică să nu fi beneficiat în ultimii 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs, fie din surse ale bugetului de stat sau ale autorităților locale, fie din surse comunitare, de ajutor *de minimis*, care, cumulativ cu suma solicitată în proiect, să depășească echivalentul în lei a 200.000 euro;

h) să nu fi fost subiectul unei decizii a Comisiei Europene de recuperare a unui ajutor de stat sau, în cazul în care a făcut obiectul unei astfel de decizii, aceasta a fost deja executată și creanța integral recuperată;

i) să dețină resursele financiare necesare asigurării cofinanțării pentru implementarea proiectului;

j) să realizeze produse prelucrate pentru care există piață asigurată;

k) să aibă structura organizatorică specializată pentru implementarea proiectului, pentru categoriile de activități prevăzute la art. 5 lit. a)—c);

l) să prezinte sinteza rezultatelor cercetărilor și, după caz, copia brevetului eliberat de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci și să demonstreze avantajele aplicării industriale a acestora, pentru activitățile prevăzute la art. 5 lit. e);

m) să prezinte certificatul de înregistrare a mărcilor, desenelor și a modelelor industriale de la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci și să demonstreze avantajele înregistrării acestora pe piețele externe pentru proiectele aferente activității prevăzute la art. 5 lit. h);

n) să îndeplinească alte condiții specificate în Ghid, fără a aduce atingere prevederilor în materie de ajutor de stat.

(2) Beneficiarii activităților de la art. 5 sunt următorii:

a) pentru activitățile de la lit. a) și d) — întreprinderi mari și societăți cooperativе mari;

b) pentru activitățile de la lit. b), e), g) și h) — microîntreprinderi, întreprinderi mici, mijlocii, mari și societăți cooperativе, indiferent de mărime;

c) pentru activitățile de la lit. c) — întreprinderi mari, societăți cooperativе mari și entități din infrastructura conformității produselor industriale;

d) pentru activitățile de la lit. f) pot fi și asociații profesionale sau patronate de ramură, care îndeplinesc condițiile de la alin. (1).

Art. 11. — Verificarea îndeplinirii condițiilor de eligibilitate se realizează de către Comisie, înainte de acordarea ajutorului *de minimis*. Comisia va asigura publicitatea listei documentelor ce dovedesc îndeplinirea condițiilor de eligibilitate și a altor condiții specifice, după caz.

CAPITOLUL VII

Criterii de eligibilitate a proiectelor

Art. 12. — Pentru a fi eligibil în cadrul prezentei scheme de ajutor *de minimis*, un proiect trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele criterii:

a) să se încadreze în categoriile de activități prevăzute la art. 5;

b) să conțină etapele proiectului, precum și structura de finanțare pe etape;

c) să asigure implementarea proiectului în maximum 24 de luni de la încheierea contractului de finanțare;

d) să prezinte elementele care fundamentează rezultatele estimate la finalizarea proiectului;

e) dimensiunea finanțării solicitate, pentru activitățile menționate la art. 5, trebuie să se încadreze în următoarele limite, din totalul cheltuielilor eligibile, respectiv:

— 50% de la bugetul de stat, din cheltuielile eligibile efectuate de beneficiari, și 50% cofinanțare din surse proprii ale beneficiarilor, pentru tipurile de proiecte care se încadrează în activitățile prevăzute la art. 5 lit. a)—f);

— 30% de la bugetul de stat, din cheltuielile eligibile efectuate de beneficiari, și 70% cofinanțare din surse proprii ale beneficiarilor pentru tipurile de proiecte care se încadrează în activitatea prevăzută la art. 5 lit. g);

— 45% de la bugetul de stat, din cheltuielile eligibile efectuate de beneficiari, și 55% cofinanțare din surse proprii ale beneficiarilor, pentru tipurile de proiecte care se încadrează în activitatea prevăzută la art. 5 lit. h);

f) să se încadreze în condițiile specificate în contractul de finanțare.

CAPITOLUL VIII

Criterii de selecție a proiectelor

Art. 13. — Evaluarea și selecția proiectelor se va efectua de către Comisie, al cărei regulament de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului economiei. Condițiile de eligibilitate a solicitanților și criteriile de eligibilitate a proiectelor sunt cele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.510/2008 și vor fi detaliate în ghidul solicitantului.

CAPITOLUL IX

Modalitatea de acordare a ajutorului *de minimis*

Art. 14. — (1) Măsurile de sprijin se acordă în baza unei cereri de finanțare, însoțită de documentele solicitate și prezentate în ghidul solicitantului.

(2) Măsurile de sprijin acordate în cadrul prezentei scheme de ajutor *de minimis* constau în alocări financiare nerambursabile din fonduri bugetare.

(3) Administratorul prezentei scheme de ajutor *de minimis* va informa în scris întreprinderile beneficiare cu privire la cuantumul ajutorului acordat în baza prezentei scheme de ajutor *de minimis* și caracterul *de minimis* al acestuia²⁾.

Art. 15. — În cadrul schemei de ajutor *de minimis* pot fi finanțate exclusiv proiectele care au ca obiect activitățile menționate la art. 5.

Art. 16. — Intensitatea maximă a ajutorului *de minimis* acordat în cadrul acestei scheme de ajutor *de minimis*, așa cum este prevăzut la art. 12, este de 50% pentru activitățile prevăzute la art. 5 lit. a)—f), 30% pentru activitatea prevăzută la art. 5 lit. g) și, respectiv, 45% pentru activitatea prevăzută la art. 5 lit. h), indiferent de beneficiar.

Art. 17. — (1) Beneficiarul de ajutor *de minimis* în cadrul acestei scheme de ajutor *de minimis* trebuie să facă dovada unei contribuții de 50% pentru activitățile prevăzute la art. 5 lit. a)—f), 70% pentru activitatea prevăzută la art. 5 lit. g) și, respectiv, 55% pentru activitatea prevăzută la art. 5 lit. h) din totalul cheltuielilor eligibile ale proiectului, contribuție asigurată de solicitant fie din surse proprii, fie prin surse atrase, într-o formă liberă de ajutor de stat și confirmată printr-o declarație pe propria răspundere la depunerea proiectului la registratura Ministerului Economiei.

(2) Cheltuielile neeligibile ale proiectului vor fi suportate integral de către beneficiarul ajutorului *de minimis*.

Art. 18. — (1) Activitățile eligibile ce fac obiectul prezentei scheme de ajutor *de minimis* vor fi finanțate numai dacă au fost solicitate prin proiect, au fost acceptate de Comisie și au fost consemnate în contractul de finanțare dintre Ministerul Economiei și beneficiar și au fost inițiate după semnarea contractului de finanțare.

²⁾ Așa cum este prevăzut la alin. (21) din Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

(2) Ajutorul *de minimis* va fi acordat după ce beneficiarul a depus cererea de rambursare, însoțită de documentele justificative prevăzute în ghidul solicitantului.

(3) Ajutoarele plătibile în mai multe etape vor fi rambursate pe baza prezentării de documente de plată, corect întocmite și, după caz, până la nivelul maxim prevăzut în contract, pentru fiecare etapă.

CAPITOLUL X

Reguli privind ajutoarele *de minimis*, calcularea echivalentului subvenției brute, cumul

Art. 19. — (1) Pentru a beneficia de finanțare nerambursabilă în cadrul prezentei scheme de ajutor *de minimis*, beneficiarul va da o declarație privind ajutoarele *de minimis* primite de întreprinderea unică în acel an fiscal și alte ajutoare *de minimis* primite în ultimii 2 ani fiscali, fie din surse ale statului sau ale autorităților locale, fie din surse comunitare.

(2) Comisia va acorda ajutorul *de minimis* după ce va verifica, pe baza declarației pe propria răspundere a reprezentantului legal al întreprinderii solicitante, faptul că suma totală a ajutoarelor *de minimis* primite de întreprinderea unică pe parcursul unei perioade de 3 ani fiscali, inclusiv anul fiscal în curs, fie din surse ale statului sau ale autorităților locale, fie din surse comunitare, nu depășește echivalentul în lei a 200.000 euro.

(3) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice pe o perioadă de 3 ani consecutivi, cumulată cu valoarea alocării financiare acordate în conformitate cu prevederile prezentei scheme de ajutor *de minimis*, depășește echivalentul în lei a 200.000 euro, solicitantul nu poate beneficia de prevederile prezentei scheme de ajutor *de minimis* nici chiar pentru acea fracție din ajutor care nu depășește acest plafon.

(4) Comisia va verifica dacă solicitantul a mai beneficiat de alte ajutoare *de minimis* sau de stat pentru aceleași cheltuieli eligibile, pe baza declarației pe propria răspundere, dată de beneficiar.

(5) Ajutoarele *de minimis* se consideră acordate în momentul în care dreptul legal de a beneficia de aceste ajutoare este conferit întreprinderii în temeiul legislației naționale aplicabile, indiferent de data la care ajutoarele *de minimis* se plătesc întreprinderii respective.

(6) În sensul plafoanelor prevăzute la alin. (2), ajutoarele se exprimă ca grant în numerar. Toate sumele utilizate sunt brute, mai precis înainte de deducerea impozitelor sau a taxelor. În cazul în care ajutorul este acordat sub altă formă decât cea a unui grant, valoarea ajutorului este egală cu echivalentul subvenției brute al ajutorului. Ajutoarele care pot fi plătite în mai multe tranșe se actualizează la valoarea lor în momentul în care sunt acordate. Rata dobânzii care trebuie aplicată la actualizare este rata de actualizare aplicabilă la data acordării ajutoarelor.

(7) În cazul fuziunilor sau al achizițiilor, atunci când se stabilește dacă un nou ajutor *de minimis* acordat unei întreprinderi noi sau întreprinderii care face achiziția depășește plafonul relevant, se iau în considerare toate ajutoarele *de minimis* anterioare acordate tuturor întreprinderilor care fuzionează. Ajutoarele *de minimis* acordate legal înainte de fuziune sau achiziție rămân legal acordate.

(8) În cazul în care o întreprindere se împarte în două sau mai multe întreprinderi separate, ajutoarele *de minimis* acordate înainte de separare se alocă întreprinderii care a beneficiat de acestea, și anume, în principiu, întreprinderii care preia activitățile pentru care au fost utilizate ajutoarele *de minimis*. În cazul în care o astfel de alocare nu este posibilă, ajutoarele *de minimis* se alocă proporțional pe baza valorii contabile a capitalului social al noilor întreprinderi la data la care separarea produce efecte.

Art. 20. — Ajutorul *de minimis* se va cumula cu alte ajutoare de stat pentru aceleași cheltuieli eligibile sau cu ajutoarele de stat acordate pentru aceeași măsură de finanțare prin capital de risc, dacă un astfel de cumul ar depăși intensitatea sau valoarea maximă relevantă a ajutorului stabilită pentru condițiile specifice ale fiecărui caz de un regulament sau de o decizie de exceptare pe categorii adoptată de Comisia Europeană. Ajutoarele *de minimis* care nu se acordă pentru sau nu sunt legate de costuri eligibile specifice pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat acordate în temeiul unui regulament de exceptare pe categorii sau al unei decizii adoptate de Comisia Europeană.

CAPITOLUL XI

Cheltuielile eligibile

Art. 21. — (1) Programul finanțează cheltuielile eligibile, pentru cheltuielile menționate la art. 5, numai pentru activitățile și echipamentele legate direct de tema proiectului, astfel:

1. Pentru proiectele privind implementarea și certificarea sistemului de management al calității (conformarea cu SR EN ISO 9001:2001 și ISO TS 16949:2002) se finanțează:

a) activități legate de instruirea personalului în domeniul calității, cursuri autorizate pentru reprezentantul/reprezentanții managementului pentru calitate, auditorul/auditorii intern/interni și personalul implicat;

b) consultanță pentru elaborarea manualului calității și/sau a procedurilor și implementarea sistemului pe niveluri;

c) tehnică de calcul, soft și hard pentru urmărirea, aparatură și dispozitive de măsurare, control și monitorizare a proceselor și produselor;

d) cheltuielile aferente activității de evaluare și certificare a sistemului, în baza contractului încheiat cu organismul de certificare acreditat.

2. Pentru proiectele privind implementarea și certificarea sistemului de management de mediu (conformarea cu SR EN ISO 14001:2005) se pot acoperi cheltuieli privind:

a) analiza situației actuale, instruirea personalului în domeniul managementului de mediu, cursuri autorizate pentru reprezentantul/reprezentanții managementului de mediu, auditorul/auditorii intern/interni și personalul implicat;

b) consultanță pentru elaborarea manualului și/sau procedurilor și implementarea sistemului pe niveluri;

c) tehnică de calcul, soft și hard pentru urmărirea, aparatură și dispozitive de măsurare, control, monitorizare și analiză a emisiilor, precum și echipamente pentru rezolvarea problemelor de mediu, în baza Programului de conformare negociat cu Agenția Teritorială de Mediu, ca parte integrantă a autorizației de mediu;

d) cheltuielile aferente activității de evaluare și certificare a sistemului, în baza contractului încheiat cu organismul de certificare acreditat.

3. Pentru proiectele privind schema de management și audit EMAS [conformarea cu legislația europeană și națională în domeniu, respectiv Regulamentul (CE) nr. 761/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2001 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS), Hotărârea Guvernului nr. 57/2011 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea aplicării prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei și Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2.086/2011 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare în sistemul comunitar de management de mediu și audit — EMAS]:

a) costurile necesare pentru îndeplinirea cerințelor în vederea obținerii înregistrării EMAS și de verificare și validare a informațiilor de către verificatorii de mediu în procesul de evaluare a performanțelor de mediu ale organizației;

b) cheltuielile pentru obținerea înregistrării EMAS acordate de către Comitetul Consultativ EMAS.

4. Pentru proiectele privind implementarea și certificarea sistemelor de management al sănătății și siguranței ocupaționale, a sistemelor de management pentru responsabilitate socială și de igienă alimentară și/sau a sistemelor de management al securității informației (conformarea cu SR OHSAS 18001:2008 și ISO CEI 17799:2005) se acoperă cheltuieli pentru:

a) analiza situației actuale, instruirea personalului în domeniul managementului specific, cursuri autorizate pentru reprezentantul/reprezentanții managementului de sistem, auditorul/auditorii intern/interni și personalul implicat;

b) consultanță pentru elaborarea manualului și/sau a procedurilor și implementarea sistemului pe niveluri;

c) tehnică de calcul, soft și hard pentru urmărire;

d) efectuarea unor dotări specifice privind încadrarea societății în cerințele standardelor respective, ce vor fi detaliate în Ghid;

e) cheltuielile aferente activității de evaluare și certificare a sistemului, în baza contractului încheiat cu organismul de certificare acreditat.

5. Pentru proiectele privind dotarea laboratorului și/sau modernizarea laboratoarelor de testare și etalonare existente se acoperă cheltuieli privind:

a) achiziționarea și instalarea de instrumente, echipamente și aparatură pentru determinări specifice produselor și activităților realizate, inclusiv echipamente IT și programe informatice specifice, achiziționarea de mobilier specific laboratoarelor, cursuri specializate pentru utilizarea echipamentelor achiziționate;

b) compartimentări în spații existente, placări cu gresie și faianță, izolații, climatizare, instalații aferente funcționării laboratorului (apă, aer, gaze, electricitate);

c) cheltuieli pentru obținerea de acorduri, avize, autorizații;

d) conformarea cu cerințele standardului SR EN ISO 17025:2005 în cazul în care se dorește acreditarea laboratorului, consultanță pentru elaborarea documentației, cheltuieli aferente acreditării în baza contractului încheiat cu organismul de acreditare (dacă este cazul).

6. Pentru proiectele privind certificarea voluntară a produselor și/sau obținerea etichetei ecologice pentru produse se acoperă cheltuieli legate de:

a) costuri legate de încercări de laborator efectuate în vederea certificării;

b) costul produselor supuse verificării în scopul certificării, atunci când în timpul testării produsele sunt distruse;

c) costurile cu tehnica de calcul necesară producției, reglării și verificării produselor și echipamentelor supuse verificărilor de certificare;

d) cheltuieli legate de testarea produselor în vederea îndeplinirii criteriilor de acordare a etichetei ecologice pe grupe de produse — analize, teste și alte încercări necesare (pentru produsele a căror procedură de acordare a etichetei ecologice este stabilită prin legislația europeană și națională), inclusiv costul produselor supuse verificării, dacă acestea sunt distruse în timpul testării;

e) consultanță pentru elaborarea documentelor, tarife pentru obținerea dreptului de utilizare a etichetei ecologice;

f) cheltuieli legate de activitatea de evaluare și certificare a produselor aflate în fabricație, în baza contractului încheiat cu organismul de certificare acreditat.

7. Pentru proiectele privind asimilarea de tehnologii și produse noi care se realizează de operatorii economici pentru valorificarea rezultatelor cercetărilor obținute în cadrul

programelor de cercetare-dezvoltare finanțate din fonduri publice și aplicarea invențiilor autorilor români protejate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci se acoperă cheltuieli legate de:

a) asimilarea de tehnologii și produse noi, achiziționarea de echipamente, componente/subansamble și/sau materiale, precum și costurile cu manopera pentru realizarea de echipamente și/sau instalații;

b) cheltuieli de construcții — montaj pentru echipamente și/sau instalații necesare asimilării de tehnologii și produse noi;

c) asistența tehnică pentru asimilarea de tehnologii și produse noi, costuri privind testările și punerea în funcțiune.

8. Pentru proiectele privind efectuarea de analize de evaluare comparativă pentru activități din industria prelucrătoare în vederea realizării planurilor de restructurare-dezvoltare-viabilizare, a căror implementare va fi monitorizată, se acoperă cheltuieli legate de:

a) activități de documentare și pregătirea datelor;

b) consultanță cu firme specializate în întocmirea analizelor (dacă este cazul).

9. Pentru proiectele privind organizarea și amenajarea în incinta operatorilor economici, în spațiile existente, de expoziții și/sau standuri de prezentare a produselor industriale se acoperă cheltuieli legate de:

a) pregătirea spațiului de expunere existent, organizarea și amenajarea standurilor de prezentare;

b) prezentarea produselor (mobilier specific, calculator, videoproiector, ecran, aparat de fotografiat, cameră video).

10. Pentru proiectele privind înregistrarea și protejarea pe piața externă a mărcilor, desenelor și modelelor industriale românești se acoperă cheltuieli legate de activitățile de înregistrare a mărcilor, desenelor și modelelor industriale românești pe diverse piețe.

(2) Toate cheltuielile eligibile vor fi considerate fără TVA.

CAPITOLUL XII

Durata de aplicare a schemei de ajutor de minimis

Art. 22. — Prezenta schemă de ajutor de minimis intră în vigoare la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică în perioada iulie 2014 până la 31 decembrie 2020, în limita bugetului alocat.

CAPITOLUL XIII

Bugetul schemei de ajutor de minimis

Art. 23. — Bugetul total estimat al schemei de ajutor de minimis este de 65.000.000 lei. Repartiția estimativă pe ani este următoarea:

— lei —

Nr. crt.	Anul	Suma prevăzută
1.	2014	5.000.000
2.	2015	10.000.000
3.	2016	10.000.000
4.	2017	10.000.000
5.	2018	10.000.000
6.	2019	10.000.000
7.	2020	10.000.000
8.	TOTAL:	65.000.000

Art. 24. — Numărul estimat al beneficiarilor prezentei scheme de ajutor de minimis este 600.

CAPITOLUL XIV

Modalitatea de derulare a schemei de ajutor de minimis

Art. 25. — Comisia este responsabilă de administrarea prezentei scheme de ajutor de minimis, urmând să asigure derularea acesteia și fiind răspunzătoare pentru buna ei desfășurare, sub coordonarea Ministerului Economiei, în calitate de furnizor de ajutor de minimis.

Art. 26. — Procedura de implementare și derulare a schemei de ajutor de minimis se desfășoară după cum urmează:

- a) lansarea cererii de propuneri de proiecte;
- b) primirea și înregistrarea cererilor de finanțare;
- c) verificarea administrativă, respectiv conformitatea cererilor și a documentelor însoțitoare;
- d) verificarea eligibilității beneficiarilor și proiectelor, în ordinea înregistrării acestora la registratura Ministerului Economiei;
- e) selecția proiectelor de către Comisie;
- f) informarea în scris a întreprinderilor beneficiare cu privire la valoarea ajutorului de minimis acordat și caracterul de minimis al acestuia, în baza prezentei scheme de ajutor de minimis, elaborată în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013;
- g) întocmirea și semnarea contractelor de finanțare;
- h) demararea implementării proiectelor;
- i) depunerea cererii/cererilor de rambursare, însoțită/insoțite de documentele justificative pentru etapa/etapele efectuată/efectuate;
- j) acordarea finanțării nerambursabile — se face de către Direcția generală politici industriale și competitivitate și afaceri europene și Direcția buget, financiar contabilitate, numai pe bază de documente justificative și după verificarea cheltuielilor;
- k) monitorizarea derulării proiectelor conform prevederilor contractuale;
- l) verificarea la întreprinderile beneficiare a implementării proiectelor, conform prevederilor contractuale.

Art. 27. — Pentru a beneficia de ajutorul acordat prin prezenta schemă de ajutor de minimis, solicitantul va depune la registratura Ministerului Economiei o cerere de finanțare, însoțită de documentele solicitate, menționate în ghidul solicitantului.

Art. 28. — (1) Cererea de finanțare va fi însoțită de o declarație pe propria răspundere prin care beneficiarul certifică faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru a nu fi considerate întreprindere în dificultate, conform Comunicării Comisiei — Linile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate.

(2) Solicitantul va depune, de asemenea, o declarație pe propria răspundere referitoare la alte ajutoare de minimis (primite în precedentele două exerciții financiare și în exercițiul financiar în curs în cazul căruia se aplică prezenta schemă de ajutor de minimis sau alte scheme de ajutor de minimis) sau de stat acordate întreprinderii unice pentru aceleași cheltuieli eligibile. Administratorul schemei de ajutor de minimis are obligația de a verifica respectarea regulii de minimis.

(3) Administratorul schemei de ajutor de minimis are obligația de a verifica îndeplinirea tuturor condițiilor de eligibilitate, atât cele referitoare la solicitant, cât și cele referitoare la proiectul ce a fost depus spre finanțare.

Art. 29. — Detalierea modalității de implementare a prezentei scheme de ajutor de minimis se va realiza prin ghidul solicitantului, acesta fiind publicat pe site-ul www.minind.ro al Ministerului Economiei.

Art. 30. — Data de la care se pot depune cererile de finanțare și documentele justificative va fi anunțată pe site-ul www.minind.ro al Ministerului Economiei.

CAPITOLUL XV

Reguli privind raportarea și monitorizarea ajutoarelor de minimis

Art. 31. — Schema de ajutor de minimis va fi publicată integral pe site-ul www.minind.ro al Ministerului Economiei.

Art. 32. — Raportarea și monitorizarea ajutoarelor de minimis acordate în baza prezentei scheme de ajutor de minimis se fac în conformitate cu legislația comunitară și cu prevederile Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 33. — Furnizorul de ajutor de minimis păstrează evidența detaliată a ajutoarelor de minimis acordate în baza prezentei scheme de ajutor de minimis pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza prezentei scheme de ajutor de minimis. Această evidență trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat.

Art. 34. — (1) Furnizorul de ajutor de minimis are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele de minimis acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun în cazul încălcării condițiilor impuse prin prezenta schemă de ajutor de minimis sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

(2) Furnizorul de ajutor de minimis are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, în formatul și în termenul prevăzute de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național.

(3) În cazul în care există îndoieli cu privire la datele transmise de către furnizor, Consiliul Concurenței poate să solicite date și informații suplimentare și, după caz, să facă verificări la fața locului.

(4) În cazul în care furnizorul de ajutor de minimis nu are date definitive privind valoarea ajutorului de minimis, acesta va transmite valori estimative.

(5) Erorile constatate de furnizorul de ajutor de minimis și corecțiile legale, anulări, recalculări, recuperări, rambursări, se raportează până la data de 31 martie a anului următor anului de raportare.

(6) Furnizorul de ajutor de minimis va transmite spre informare Consiliului Concurenței prezenta schemă de ajutor de minimis în termen de 15 zile de la data adoptării acesteia, conform art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

Art. 35. — Pe baza unei cereri scrise furnizorul de ajutor de minimis va transmite Comisiei Europene, prin intermediul Consiliului Concurenței, în 20 de zile lucrătoare sau în termenul fixat în cerere, toate informațiile pe care Comisia Europeană le consideră necesare pentru evaluarea respectării condițiilor acestei scheme de ajutor de minimis.

Art. 36. — Comisia are obligația de a pune la dispoziția Direcției buget, financiar contabilitate, în formatul și în termenul solicitate de către aceasta, toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii procedurilor de raportare și monitorizare care cad în sarcina furnizorului de ajutor de minimis conform art. 32—35.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

